

Arrest

nr. 62 663 van 31 mei 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Poolse nationaliteit te zijn, op 24 maart 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 23 december 2010 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 april 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 mei 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. NAVASARTIAN, die loco advocaat C. BOVEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. JOPPEN, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 19 mei 2010 legden verzoekster en haar Belgische partner een verklaring van wettelijke samenwoning af, waarna zij op dezelfde dag een aanvraag indiende om een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie te verkrijgen.

1.2. Op 23 augustus 2010 trof de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

1.3. Op 23 december 2010 trof de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Dit is thans de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van artikel 51 § 3, derde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de verklaring tot inschrijving van een burger van de Unie, aangevraagd op 19.05.2010 door (...) geboren te Wisznice, op (...) en van Poolse nationaliteit, geweigerd.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste één jaar met haar partner, zoals vereist door de wet van 15.12.1980. Betrokkene brengt onvoldoende bewijs aan dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag, of dat zij elkaar tenminste één jaar kennen, of dat zij een gemeenschappelijk kind hebben (criteria bepaald door artikel 11 van het KB van 0507.2010).

Betrokkene brengt slechts het bewijs aan dat ze een relatie hebben aan de hand van de volgende documenten:

- *verklaringen op eer door derden: deze verklaringen kunnen niet aanvaard worden als bewijs aangezien ze een gesolliciteerd karakter hebben en niet op hun waarachtigheid kunnen getoetst worden.*
- *een verslag van de relatie opgesteld door betrokkenen waaruit blijkt dat de relatie gestart is in augustus 2009: aangezien betrokkene een aanvraag gezinshereniging indiende op 19.05.2010 toont dit verslag niet aan dat betrokkenen elkaar reeds minstens één jaar voor de aanvraag kenden.*

Ook de de samenstelling gezin blijkt niet dat betrokkenen reeds minsten één jaar voor de aanvraag samengewoond hebben.

Er is bijgevolg niet voldaan aan de hierboven vermelde criteria en het recht op verblijf wordt daarom geweigerd aan betrokkene.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Ter adstructie van haar enig middel betoogt verzoekster:

“V.1

De beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel het grondgebied te verlaten werd in casu als volgt gemotiveerd (stuk 1):

(...)

Hoewel verzoekster aldus wel kennis kon hebben van het motief op basis waarvan haar aanvraag tot verblijf geweigerd werd, toch rechtvaardigt dit motief de bestreden beslissing niet.

Een bestuurshandeling met individuele draagwijdte zoals in casu moet immers steunen op objectief aanvaardbare motieven, waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is én die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden.

In casu dient vastgesteld te worden dat de Gemachtigde van de Burgemeester op 23.12.2010 bij de beoordeling van de verblijfsaanvraag van verzoekster niet is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of deze alleszins niet correct heeft beoordeeld.

V.2

Aangezien verzoekster als EU-burger beschouwd dient te worden, zijn de bepalingen van artikel 40 van de Vreemdelingenwet op haar van toepassing.

Overeenkomstig art. 40 §4, 2° jo. art. 40, 1° lid Vreemdelingenwet is zij als burger van de Unie gerechtigd op een verblijf van meer dan drie maanden in België wanneer zij een identiteitskaart of soortgelijk document kan voorleggen enerzijds en anderzijds:

- *voor zichzelf over voldoende bestaansmiddelen beschikt om te voorkomen dat zij tijdens haar verblijf ten laste komt van het sociale bijstandstelsel, en*
- *over een verzekering beschikt die de ziektekosten volledig dekken.*

In deze zin ook: art. 50 §2, 4° van het KB van 8 oktober 1981.

Verzoekster

- die in Polen over een onroerend goed beschikt,*
- die vanuit Polen gerechtigd is op een invaliditeitsuitkering*
- die bovendien een belangrijke vergoeding zal ontvangen vanwege de verantwoordelijke voor de dood van haar voormalige echtgenoot*
- wiens ziektekosten in België door een verzekering gedekt worden heeft echter verzocht om een verklaring van inschrijving als partner duurzame relatie.*

V.3

In de weigeringsbeslissing van 23.12.2010 werd dan ook verwezen naar de criteria bepaald door art. 11 van het KB van 17.05.2007, aangepast door het KB van 05.07.2010, samen te lezen met art. 10 §1, 5° Vreemdelingenwet.

Art. 10 §1, 5° Vreemdelingenwet bepaalt dat (...)

Uit art. 11 van voormeld KB blijkt op welke manier het stabiele karakter van de relatie dient aangetoond te worden: (...)

a)

In de eerste plaats dient afgevraagd te worden in hoeverre verzoekster wel dient te voldoen aan de voorwaarden, opgelegd in art. 10 §1, 5° Vreemdelingenwet. immers in het artikel wordt gesproken van "een vreemdeling die verbonden is met een vreemdeling die toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf" Dhr. (W.) helemaal geen vreemdeling, maar wel een Belg, die bovendien steeds in België gewoond heeft.

Verzoekster dient dan ook helemaal geen duurzame relatie aan te tonen opdat zij voor een periode, langer dan drie maanden in België zou mogen verblijven. Artikel 101 50

Vreemdelingenwet is op haar niet van toepassing.

b)

Zelfs indien wel een duurzame relatie zou moeten worden aangetoond overeenkomstig voormelde wetsbepalingen, dan nog kon verweerder de verblijfsaanvraag niet weigeren, omdat verzoekster wel degelijk heeft aangetoond aan alle betreffende voorwaarden te voldoen.

in de eerste plaats blijkt uit de getuigenverklaringen en de verklaringen van verzoekster en haar nieuwe partner dat zij elkaar reeds vanaf maart 2009 kenden.

Zoals gezegd verkeert verzoekster in de materiële onmogelijkheid om andere bewijzen desbetreffend bij te brengen aangezien zij in Polen nooit over een computer beschikt heeft en zij pas vanaf oktober 2009 in het bezit is van een gsm, daar waar haar partner ondertussen van provider veranderd si en oude berichten niet langer traceerbaar zijn (dhr. (W.) heeft hiervoor nochtans een verzoek gericht aan zijn vroegere provider, bericht dat tevens aan verweerder werd overgemaakt).

Bovendien woonden partijen reeds voor de verblijfsaanvraag reeds meer dan vier maanden met elkaar samen. Tot op heden, en aldus meer dan één jaar en twee maanden, wonen zij nog steeds als koppel op hetzelfde adres.

Al deze elementen samengenomen kunnen niet anders dan doen besluiten dat verzoekster wel degelijk aan alle voorwaarden voldoet om toegelaten te worden tot een verblijf van meer dan drie maanden als partner van dhr. (W.).

V.4

De enige reden waarom de verblijfsaanvraag van verzoekster, die als niet-actieve EU-burger tevens voldoet aan de voorwaarden voor een langdurig verblijf in België, werd geweigerd is omdat niet bewezen zou zijn dat zij op het moment van de aanvraag op 19.05.2010 elkaar reeds meer dan één jaar kenden.

Uit de hierboven aangehaalde elementen blijkt duidelijk dat de beslissing tot weigering van het langdurig verblijf van verzoekster d.d. 19.05.2010 niet afdoende werd gemotiveerd. De beslissing is niet draagkrachtig en zowel feitelijk als juridisch niet correct. Zij dient dan ook omwille van de schending van het materieel motiveringsbeginsel nietig verklaard te worden."

2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt vast dat de verzoekster in haar verzoekschrift zelf toegeeft dat zij "aldus wel kennis kon hebben van het motief op basis waarvan haar aanvraag tot verblijf geweigerd werd." Derhalve is voldaan aan de formele motiveringsplicht.

2.3. Waar verzoekster stelt dat het motief de bestreden beslissing niet rechtvaardigt en dat de gemachtigde bij de beoordeling van haar aanvraag niet is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of deze alleszins niet correct heeft beoordeeld, beoogt zij de schending op te werpen van de materiële motiveringsplicht. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

2.4. Artikel 40 bis, §2, 2°, van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd :

(...) 2° de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten, voorzover het gaat om een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele relatie die al minstens een jaar duurt, zij beiden ouder dan 21 jaar en ongehuwd zijn en geen duurzame relatie hebben met een andere persoon; (...).”

De Koning bepaalt bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de criteria inzake de stabiele relatie tussen de partners, bedoeld in 2°. De minimumleeftijd van de twee partners bedoeld in 2° wordt teruggebracht tot 18 jaar, wanneer zij het bewijs leveren dat zij voor de aankomst in het Rijk van de vreemdeling die vervoegd wordt, reeds tenminste een jaar samengewoond hebben.”

2.5. Bij koninklijk besluit van 5 juli 2010 werd artikel 11 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de Vreemdelingenwet als volgt gewijzigd:

“Het stabiel karakter van de relatie wordt aangetoond :

- indien de partners bewijzen gedurende minstens een jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken op legale wijze in België of een ander land te hebben samengewoond;*
- ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste een jaar kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhouden, dat zij elkaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;*
- ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben.”*

2.6. Bovenvernoemde bepalingen zijn via artikel 40ter van de Vreemdelingenwet eveneens van toepassing op familieleden van Belgische onderdanen. Er dient dus geconcludeerd te worden dat verzoekster die op grond van een duurzame relatie met een Belgische onderdaan een verblijfskaart wenst te verkrijgen, dient te voldoen aan de wettelijk gestelde voorwaarde dat zij voorafgaand aan de aanvraag een naar behoren geattesteerde duurzame relatie dient aan te tonen die al minstens een jaar duurt en die een stabiel karakter heeft. Indien deze voorwaarde niet vervuld wordt, kan er overeenkomstig artikel 51 § 3, derde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, waarnaar de bestreden beslissing verwijst, een beslissing tot weigering van verblijf getroffen worden overeenkomstig het model van de bijlage 20 dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten omvat. De Raad leest in de bestreden beslissing geenszins een verwijzing naar het artikel 10 §1, 5° van de Vreemdelingenwet. Verzoeksters kritiek dienaangaande is niet ernstig en mist juridische grondslag. Ook waar verzoekster verwijst naar de artikelen 40, §4, 2° juncto artikel 40, 1° lid van de Vreemdelingenwet is haar betoog niet ernstig. Verzoekster is, gelet op haar aanvraag tot inschrijving als partner van een Belg met wie zij een duurzame relatie heeft, overeenkomstig artikel 40bis, §2, 2° van de Vreemdelingenwet gehouden tot het aantonen van een duurzame en stabiele relatie.

2.7. De bewijslast inzake het aantonen van een duurzame en stabiele relatie ligt bij de aanvrager en is bij gebrek aan enig reglementaire bepaling aangaande de bewijsstukken die kunnen overgelegd worden, vrij. De gemachtigde van de staatssecretaris beschikt over een zeer ruime appreciatiebevoegdheid bij de beoordeling van de neergelegde stukken, waarop de Raad enkel vermag een marginale wettigheidstoetsing uit te oefenen.

2.8. Verzoekster poneert in haar verzoekschrift dat zij *“wel degelijk”* heeft aangetoond aan alle wettelijke voorwaarden te voldoen, maar met deze blote bewering kan zij geen afbreuk doen aan de motivering van de bestreden beslissing.

2.9. Met haar betoog dat uit de getuigenverklaringen en uit haar eigen verklaringen en die van haar partner blijkt dat zij elkaar reeds kennen sinds 29 maart 2009 slaagt verzoekster er geenszins in de motieven van de bestreden beslissing aan het wankelen te brengen. Het komt de Raad niet kennelijk onredelijk voor dat de gemachtigde van de staatssecretaris, bij gebrek aan een reglementaire bepaling omtrent verklaringen op eer van derden in deze, oordeelt dat de neergelegde verklaringen op eer van derden niet kunnen aanvaard worden als bewijs omdat ze een gesolliciteerd karakter hebben en bovendien niet op hun waarachtigheid kunnen getoetst worden. Uit het verslag van relatie opgesteld door verzoekster en haar Belgische partner, dat zich in het administratief dossier bevindt, blijkt dat verzoekster en haar Belgische partner elkaar voor het eerst in Nederland ontmoetten in augustus 2009. Het komt de Raad derhalve eveneens niet kennelijk onredelijk voor dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid oordeelde dat aangezien verzoekster een aanvraag gezinshereniging indiende op 19 mei 2010 dit verslag niet aantoonde dat verzoekster en haar Belgische partner elkaar reeds minstens één jaar voor de aanvraag kenden.

2.10. Waar verzoeksters betoogt dat zij in de materiële onmogelijkheid verkeert om andere bewijzen bij te brengen *“aangezien zij in Polen nooit over een computer beschikt heeft en zij pas vanaf oktober 2009 in het bezit is van een gsm, daar waar haar partner ondertussen van provider veranderd is en oude berichten niet langer traceerbaar zijn (dhr. (W.) heeft hiervoor nochtans een verzoek gericht aan zijn vroegere provider, bericht dat tevens aan verweerster werd overgemaakt”*), herhaalt de Raad dat het aan verzoekster zelf toekomt het bewijs te leveren aangaande een duurzame en stabiele relatie. Verzoekster toont niet aan dat het oordeel van de gemachtigde van de staatssecretaris kennelijk onredelijk is of dat de gedane beoordeling onjuist is.

2.11. Waar verzoekster betoogt dat zij en haar Belgische partner voor de verblijfsaanvraag reeds meer dan vier maanden samenwoonden, ziet de Raad niet in op welke wijze dit aantoonde dat verzoekster, die op 19 mei 2010 een aanvraag indient tot het verkrijgen van een verklaring van inschrijving op grond van een duurzame relatie, een duurzame en stabiele relatie heeft van minstens één jaar voor het indienen van de aanvraag. Gelet op de stukken van het administratief dossier en meer in het bijzonder de door verzoekster voorgelegde stukken, kon de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid in redelijkheid oordelen dat verzoekster niet op afdoende wijze aangetoond heeft een duurzame en stabiele relatie van tenminste één jaar te hebben met haar partner. Het loutere gegeven dat verzoekster tot op heden meer dan één jaar en twee maanden met haar Belgische partner samenwoont als koppel kan geen afbreuk doen aan de vaststellingen in de bestreden beslissing. De Raad merkt op dat niets verzoekster verhindert een nieuwe aanvraag in te dienen om een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie te verkrijgen.

2.12. Verzoekster toont niet aan dat de wettelijk gestelde voorwaarde inzake het aantonen van een naar behoren geattesteerde duurzame relatie die al minstens een jaar duurt voor de aanvraag gezinshereniging, waarnaar de bestreden beslissing verwijst, door de gemachtigde van de staatssecretaris op een kennelijk onredelijke wijze werd toegepast.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig mei tweeduizend en elf door:

mevr. S. DE MUYLDER, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. T. LEYSEN, griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

S. DE MUYLDER